

15 lipca – 611. rocznica Bitwy pod Grunwaldem

15 lipca 1410 r. na polach pod Grunwaldem stoczono największą, pod względem liczby uczestników, bitwę w historii średniowiecznej Europy. Naprzeciw siebie stanęły wojska Zakonu Krzyżackiego (około 21 tys.) pod dowództwem Wielkiego Mistrza Ulricha von Jungingena oraz połączone siły: polskie i litewsko-ruskie pod dowództwem króla Władysława II Jagiełły (liczące około 34 tys. żołnierzy). Wspaniałe zwycięstwo odniosły nasze wojska. W obecnym roku mija 611. rocznica tej, jednej z największych, wiktorii w dziejach oręża polskiego.

Przygotowania do bitwy rozpoczęły się w czerwcu 1410 r. Wówczas oddziały Korony przeprawiły się przez Wisłę koło Płocka, a następnie połączyły się z wojskiem litewskim dowodzonym przez księcia Witolda. Obie strony – Polska z Litwą i Zakon Krzyżacki zmobilizowały wszystkie siły.

8-godzinny, zażarty bój

Bitwa rozpoczęła się późnym przedpołudniem od ataku krzyżackiej jazdy. Został on odparty w zaciętej walce przez wojska sprzymierzonej koalicji. Był to początek, w sumie 8-godzinnego, zażartego boju. Król polski Władysław II Jagiełło dowodził z oddali, nie angażując się w walkę wręcz, w przeciwieństwie do Wielkiego Mistrza Ulricha von Jungingena, który - walcząc w szeregach swoich wojsk - poległ.

Ważnym momentem bitwy był rozkaz Jagiełły, aby jazda litewska rozpoczęła pozorowany odwrót. Dzięki temu chorągwie krzyżackie opuściły dogodną dla nich pozycję, a artyleria zakonu nie oddała ani jednej salwy. W efekcie ciężka jazda krzyżacka ugrzęzła w podmokłym terenie, po czym ostatecznie dała się okrążyć. Zakon poniósł klęskę.

Złamana potęga Zakonu Krzyżackiego

Wynik bitwy miał zasadniczy wpływ na stosunki polityczne w ówczesnej Europie. Nie tylko ostatecznie załamał potęgę Zakonu Krzyżackiego, ale również wyniósł dynastię jagiellońską do rangi najważniejszych na kontynencie.

Według niektórych historyków fenomenalny i dość niespodziewany sukces odniesiony głównie siłami polskimi, spowodował poważny kryzys w stosunkach polsko-litewskich i zdecydował o kunktatorskiej postawie króla Władysława Jagiełły, który obawiając się nazbyt mocnego wzrostu znaczenia Polski w ramach istniejącej od 1385 r. unii z Litwą, opóźnił pościg za niedobitkami wojsk krzyżackich i ostatecznie nie zdobył osłabionej Malborka – stolicy Zakonu Krzyżackiego.

oprac. Jerzy Górko

